

vilde gaa med til at føre Loven tilbage til den Form, den havde i 1916. Jeg undrer mig egentlig over, at det ærede Medlem har faaet den Opfattelse, thi jeg sagde netop, at jeg ikke vilde tilraade det, jeg mente ikke, det var forsvarligt; men jeg føjede til, at der vilde være en vis Logik i det, hvis Regeringen gjorde det.

Den ærede radikale Ordfører sagde endvidere, at det var kun Undtagelsestilfælde, hvor Ydelserne blev lavere end i 1916. Nej, der er mangfoldige Tilfælde, hvor dette vil ske; Forslaget betegner, som jeg har sagt, et reelt Tilbageskridt. At der ikke den Gang kunde opnaas mere, og at vi — det var den ærede Ordfører for Venstre inde paa — havde Medansvar for Gennemførelsen af Loven af 1916, er en anden Sag; det er jo en gammel Historie, at Socialdemokratiet Gang paa Gang har maattet tage det, der kunde gennemføres, og Gang paa Gang har maattet foreslaa det, der var gennemførligt, selv om man ikke var fuldt ud tilfreds med det.

Tvede: Det ærede Medlem sagde, at det socialdemokratiske Parti mange Gange havde været ude for at maatte tage det, man kunde faa gennemført, og ikke havde kunnet faa det, man ønskede. Man kan vist fra alle Partiers Side sige, at saadan er det ogsaa hos os. Naar man nemlig overhovedet vil søge at opnaa Enighed, kommer man jo stadig her i Livet ud for, at man ikke opnaar alt, hvad man tilstræber.

Maa jeg til den højtærede Minister bemærke, at naar jeg omtalte det Forhold, at Raadsformanden ogsaa kunde være en Ikke-Jurist, var det af den Grund, at naar der afsiges Kendelser, som ikke kan indbringes for Domstolene, er det dog en Betyggelse, at man i hvert Fald har en Jurist til Formand i den Voldgiftsret, der afsiger Kendelsen. Den højtærede Minister gav ganske vist den Anvisning, at en ikke-juridisk Formand kan henvende sig til Ministeriets juridiske Embedsmænd. Men jeg synes dog, at det vilde være bedre, om Formanden kunde klare sig selv, og det har, saa vidt jeg ved, hidtil været Tilfældet. Jeg vil derfor anmode om, at det Forhold maa blive nærmere prøvet i Udvalget.

I øvrigt rettede jeg nogle flere Spørgs-

maal til den højtærede Minister, som Ministeren ikke besvarede ved denne Lejlighed. Jeg skal dog ikke optage Tiden med at anmode om Besvarelse her, men gaar ud fra, at man i Udvalget vil kunne faa en nærmere Forhandling med den højtærede Minister om disse Spørgsmaal.

Jeppesen (Drusebjerg): Jeg beklager meget, at jeg har misforstaaet den ærede socialdemokratiske Ordfører. Jeg kunde kun forstaa ham paa den Maade, at hvis Ændringer af den omtalte Art blev gennemført, var der Mulighed for, at Partiet vilde stemme for Lovforslaget. Men det var altsaa desværre en Misforstaaelse. Sagen skal jo imidlertid i Udvalg, og der er da en Mulighed — selv om den er svag — for, at man endnu kan faa en Forstaaelse om Lovforslaget.

I øvrigt vil jeg gerne sige til den ærede socialdemokratiske Ordfører, at det sete jo afhænger af, hvilke Øjne der ser. Jeg nærer den Opfattelse, at i det store og hele vil der ikke ske nogen Forringelse udover de Nedsættelser, som sker i Kraft af Pristallet; i det store og hele vil de forsikrede og tilskadekomne have omtrent samme Kaar, maalt med Kronens nuværende Værdi, som de havde før. Der kan peges paa enkelte Tilfælde, hvor det ligger lidt anderledes, men alt i alt passer den Karakteristik, jeg før gav af Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Birke: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde holdes i Morgen Kl. 11½ med følgende Dagsorden: